

ژورنال

شماره ۹۳۸

۱۶ ژانویه ۲۰۲۵ - ۲۷ دی ۱۴۰۳ سردبیر این شماره: محسن ابراهیمی

در این شماره ژورنال:

پزشکیان، حکومت اسلامی و ترامپ

کاظم نیکخواه

هزاران کودک گم شده در سوریه

آذر پویا

رژیم اسلامی و اخلاق پزشکی

رضا درویش

۲۵۰ میلیون دندان پوسیده در ایران

سینا پدرام

درسی از جنگ طبقاتی در فرانسه

کیوان جاوید

پزشکیان، حکومت اسلامی و ترامپ

کاظم نیکخواه

جمهوری اسلامی سال سختی را پشت سر گذاشته است. ضربه پشت ضربه، سرشکستگی پشت سرشکستگی. خفت پشت خفت. اسماعیل هنیه، حسن نصرالله، سنوار و شمار نامعلومی از سرداران سپاه در لبنان و سوریه و تهران سر به نیست شدند. بدترین ضربه اما سرنگونی ناگهانی و سریع السیر بشار اسد بود که واقعاً گیج کننده بود. معلوم شد که به قول سردار اثباتی از فرماندهان سپاه در سوریه، روسیه هم با اسرائیل علیه جمهوری اسلامی توطئه می کرده است.

روز ۲۰ ژانویه ترامپ، کسی که قاسم سلیمانی، ستون حکومت را سربه‌نیست کرد، کسی که دشمن خونی حکومت اسلامی تلقی می‌شود و حکومت هم بارها تروریست‌های بین‌المللی را برای کشتنش اجیر کرده بود و ناکام ماند، در آمریکا به قدرت می‌رسد. اینکه چه اتفاقاتی در پیش خواهد بود روشن نیست. چون یک ویژگی ترامپ اینست که اصلاً قابل‌پیش‌بینی نیست. اما وحشت سرتاپای جمهوری اسلامی را فراگرفته است.

پزشکیان که روی کار آمدنش حاصل همین وضعیت فلاکت‌بار و بن‌بست حکومت بوده، این روزها به هر دری می‌زنند که در رابطه با ترامپ

اوضاع را ماله‌کشی و راست و ریست کند. او در مصاحبه با شبکه ان‌بی‌سی نیوز آمریکا ادعا کرد که حکومت اسلامی آماده مذاکره با ترامپ است و "هرگز" برای ترور دونالد ترامپ، نقشه نکشیده است! او حتی گفت که "جمهوری اسلامی هرگز به ترور کسی اقدام نکرده و قصد آن را نیز ندارد" اما زیر فشار نگاه مصاحبه‌کننده فوراً اضافه کرد "دست‌کم تا جایی که من می‌دانم!" یعنی رئیس‌جمهور اسلامی از کارنامه خونین حکومت متبوعش که همه کس خبر دارد، هیچ‌چیز نمی‌داند!

بقیه سران حکومت هم دچار هذیان‌گویی و سرگیجه‌اند. جمهوری اسلامی واقعاً در بن‌بست

گیر کرده است. مشکل فقط ترامپ نیست. ترامپ با هر لجنی کنار می‌آید. می‌توان با امتیازات و عقب‌نشینی‌هایی او را آرام کرد. مشکل جدی حکومت اسلامی اینست که در داخل کشور اقتصاد در حال فروپاشی است، صفوف حکومت به هم ریخته، جامعه در التهاب است، بخش‌های مختلف مردم بطور جدی عزم کرده‌اند خود را از شر حکومت خلاص کنند، و این فضا خود به خود هر گونه معاملات احتمالی با ترامپ و یا دولت‌های اروپایی را نقش بر آب خواهد کرد و این دولت‌ها را به موضعی سخت‌گیرانه و حتی تقابل با حکومت خواهد راند.

هزاران کودک گم شده در سوریه

آذر پویا

طبق آمار منتشره از شروع جنگ سوریه در سال ۲۰۱۱ تا کنون بین ۲ تا ۵ هزار کودک ناپدید شده‌اند و از سرنوشت آنها اطلاعی در دست نیست! آماری بغایت تکاندهنده.

بیش از یکماه از سقوط بشار اسد میگذرد. بشار اسد رفت و عده‌ای دیگر زمام امور را بدست گرفته و ظاهراً همه چیز آرام شده است. اسد رفت ولی در کشوری ویران، صدها هزار مردم بی خانمان و آسیب دیده بجا مانده‌اند. مردمی که نه تنها تمام هستیشان را در اثر جنگی خانمانسوز از دست داده

اند بلکه بعضا در بی خبری از فرزندان دلبندهشان با سوالی بزرگ و دردناک روزگار میگذرانند، ”آیا دوباره عزیزانشان را خواهند دید؟!؟ عزیزانی که یا در زیر آوار خانه هایشان جان سپرده اند و یا برای نجات جانیشان به ناکجا آبادی پناه برده اند و کودکانی که با بهت و ناباوری شاهد کشته شدن والدینشان بودند. حالا بعد از رفتن بشار اسد، بازماندگان به امید یافتن اعضای گمشده خانواده هایشان بهر دری میزنند.

جنگ تنها در زمان وقوعش ویرانی بیار نمیآورد. فجایع بعد از پایان جنگ مسائلی هستند که بعضا برچند نسل آینده اثرات روحی - روانی آنها قابل مشاهده است. ما شاهد تاثیرات مخرب جنگ هشت

ساله جمهوری اسلامی با دولت عراق بر قربانیان آن هستیم، شاهد هستیم که بعد از گذشت چند دهه از پایان این جنگ هنوز کسانی چشم براه بازگشت گمشدگانشان هستند.

مسببین و بانیان این جنگ از جمله جمهوری اسلامی که با همدستی بشار اسد و برای حفظ قدرت خود از طریق نیروهای نیابتیش بر سر مردم بی گناه شهرهای سوریه بمب و موشک ریختند و باعث بی خانمانی و آوارگی هزاران نفر شدند، مسئولیت مستقیم در وضعیت این کودکان گمشده دارند. وضعیت کودکان گمشده در سوریه، سند دیگری در پرونده جنایات حکومت اسلامی و بشار اسد است.

مردم سوریه برای پیدا کردن اعضای گمشده خانواده هایشان از جمله فرزندان دلبندها باید حکام تازه به قدرت رسیده را تحت فشار قرار دهند. باید با یک تلاش جهانی از جمله با دخالت فعال همه نهادهای طرفدار حقوق کودکان کمک کرد هزاران کودک چشم براه به آغوش خانواده‌هاشان برگردند. باید حکام جدید سوریه را مجبور کرد پیدا کردن این کودکان و رها شدن از این وضعیت اسفناک و غم انگیز یکی از اولویتهایشان باشد و دست این کودکان را در دستان والدینشان بگذارند.

رژیم اسلامی و اخلاق پزشکی

رضا درویش

اظهارنظر وزیر بهداشت جمهوری اسلامی در ۲۵ دی ماه ۱۴۰۳ توجه رسانه‌ها را به خود جلب کرده است. او می‌گوید: "ایران در اخلاق پزشکی در خاورمیانه اول است". در این یادداشت می‌خواهیم نگاهی داشته باشیم به کارنامه رژیم در همین رابطه.

متأسفانه از همان ابتدای روی کار آمدن رژیم ما با حقایق دردناک و البته بغایت مغایر با لفاظی و گزافه‌گویی وزیر بهداشت مواجه هستیم. از جمله، فهرست شامل بیش از صد معترض از پزشکان،

دانشجویان پزشکی، دندانپزشکان و داروسازان که توسط رژیم اعدام و یا به روش‌های مختلف به قتل رسیده‌اند. در اینگونه قتل‌های سازمانیافته در سال‌های اخیر جا دارد از آیدا رستمی یاد کنیم. پزشک متعهدی که در جریان انقلاب زن زندگی آزادی مجروحان را درمان می‌کرده است. علت مرگش را ابتدا "تصادف رانندگی" و سپس به دلیل آثار شکنجه به "پرت شدن از پل عابر پیاده" تغییر دادند.

سازمان عفو بین‌الملل نیز در گزارش ۲۳ فروردین ۱۴۰۱ بر اساس اسناد و شواهد گردآوری شده اعلام کرد ۹۶ زندانی بر اثر "ممانعت عمدی" از دسترسی به مراقبت‌های پزشکی جانشان را

از دست داده‌اند. از جمله مواردی که در گزارش
عفو بین‌الملل آمده "محرومیت از آزمایش‌های
تشخیصی، معاینات منظم و مراقبت‌های پس از
عمل" بوده که "موجب وخامت عوارض بیماری‌های
از پیش موجود زندانیان و تحمیل درد و رنج بیشتر
به آنها شده و در نهایت به مرگ نابهنگام منتهی
شده است."

از دیگر موارد طنز تلخ و بزعم وزیر بهداشت
"اخلاقی"، استفاده از آمبولانس با هدف لجستیک
نیروهای امنیتی است. در مهر ماه ۱۴۰۱ هشتصد
پزشک با انتشار توماری از سازمان نظام پزشکی
خواستند که مانع از بکارگیری تجهیزات و
خودروهای پزشکی با اهدافی غیر از سلامت و

درمان شود.

تازه‌ترین نمونه "اخلاق" نزد وزیر بهداشت شیوه برخوردش با معضل کمبود و گرانی دارو است که اعتراضات گسترده مردم را به دلیل عدم امکان دسترسی به دارو در پی داشته است. در حالیکه پزشکیان اعتراف می‌کند "ارزهایی که برای واردات دارو و یارانه می‌دهیم گم می‌شود"، وزیر بهداشت بجای رسیدگی سریع به این فساد آشکار در باره افزایش قیمت دارو می‌گوید: "افزایش قیمت دارو درست نیست، اصلاح قیمت شده است." باید به این وزیر اخلاق مدار گفت: در اخلاقیات خودتان جایی برای خجالت بگذارید!

۲۵۰ میلیون دندان پوسیده در ایران

سینا پدram

محمد رئیس زاده، رئیس کل سازمان نظام پزشکی وضعیت بهداشت دهان ایرانیان را نامناسب خواند و گفت: "بالای ۲۵۰ میلیون دندان پوسیده در دهان ایرانی‌ها وجود دارد که نگران کننده است."

سلامت دهان و دندان رابطه مستقیم با سلامت جسمی و روانی در تمامی دوره‌های زندگی دارد. در چند دهه اخیر بویژه، ارتباط بیماری‌های قلبی، بیماری‌های دیابتی، نتایج نامطلوب دوران حاملگی، سکته‌های مغزی، الزایمر با کمبود و یا نبود بهداشت دهان و دندان مورد تحقیقات

وسیعی قرار گرفته است و در اغلب موارد این ارتباط نشان داده شده است.

از سوی دیگر سلامت دهان و دندان در یک بعد اجتماعی آینه خوبی برای انعکاس رفاه و شادابی روحی و مادی مردم یک کشور محسوب می شود. به عبارت بهتر، سلامت دهان و دندان از شاخص های مهم تشخیص رفاه فردی و اجتماعی نیز هست.

مثال کشورهای اسکانداوی در بسیاری از شاخص ها از جمله شاخص آموزش و پرورش کودکان و یا رفاه شهروندان معمولاً مورد استناد بسیاری از متخصصان قرار دارد. در مورد موضوع بهداشت دهان و دندان به چند مورد ویژه که

عامل اصلی بهبود کیفی سلامت دهان مربوط می‌شود باید پرداخت و از همین فاکتورها برای بهبود وضعیت سلامت دهان و دندان بهره جست.

اولین عامل و نشانه بهبود در اروپا و اسکانندیناوی را می‌توان از لحاظ سیاسی، رویکرد دولت‌های رفاه در دوره پس از جنگ جهانی دوم برای ارائه خدمات درمانی و از جمله خدمات دندانپزشکی رایگان برای کودکان از بدو تولد تا سن ۱۸ سالگی به شمار آورد.

ارائه خدمات ساده بهداشت دندان در مدارس مانند استفاده رایگان از دهان شوره‌های حاوی ماده فلوراید که در ترمیم مینای دندان نقش عمده دارد

را از اولین و اساسی‌ترین اقدامات برای کاهش پوسیدگی دندان می‌توان دانست. این اقدام در ایران با تخصیص کمترین بودجه کاملاً عملی و مناسب است و در پایه‌ای‌ترین سطح به موضوع سلامت دندان و دهان و طبعاً در ادامه به سلامت جسمی و روانی شهروندان خواهد انجامید.

رایگان شدن خدمات دندانپزشکی، خارج کردن این بخش از بهداشت از زیر چرخ‌دنده ویران‌کننده بازار و سیستم سودجویانه سرمایه‌دارانه از زمره اقدامات پایه‌ای است که با مبارزات روزمره، به هر رژیم سیاسی برای تأمین و رعایت آن در حال حاضر و در آینده می‌توان تحمیل کرد.

درسی از جنگ طبقاتی در فرانسه

کیوان جاوید

فرانسوا بایرو، نخست‌وزیر جدید فرانسه روز سه‌شنبه ۱۴ ژانویه، ۲۵ دی، اعلام کرد که طرح افزایش سن بازنشستگی از ۶۲ به ۶۴ سال مورد بازنگاری قرار خواهد گرفت.

طرح امانوئل ماکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه برای افزایش سن بازنشستگی از ۶۲ به ۶۴ سال، اعتراضات گسترده‌ای را طی ژانویه تا ژوئن ۲۰۲۳ در پی داشت. آذر ۱۴۰۳ - ۴ دسامبر ۲۰۲۴ دولت میشل بارنیه، نخست‌وزیر فرانسه، در ادامه تصویب همین طرح با واکنش جناح چپ در

پارلمان روبرو شد و پس از استیضاح سقوط کرد.

جنبش جلیقه زردها در فرانسه علیه افزایش سن
بازنشستگی از ۶۲ به ۶۴ سال ماه‌های متمادی
صحنه‌هایی از مبارزه باشکوه همراه با مقابله
تن‌به‌تن با پلیس را پیش بردند.

آنچه از فرانسه در دل همین مبارزه مشخص نیز
می‌توان آموخت اهمیت شکل‌ها و کانون‌های
مبارزاتی و نهادها و گروه‌های اجتماعی است
که در برابر دولت دست به مقابله سازمان‌یافته
زدند. بدون این همگرایی و همبستگی اجتماعی
و طبقاتی این پیشروی‌ها اصلاً قابل‌تصور نبود.

در ادامه این نبرد نفس‌گیر اجتماعی است که حزب چپ رادیکال "فرانسه تسلیم‌ناپذیر" با رأی مستقیم مردم به بزرگ‌ترین حزب پارلمانی تبدیل می‌شود و بعنوان یک قدرت، در برابر هجوم راست به رفاهیات مردم سنگر می‌بندد. این حزب هم نیروی اجتماعی خود را از خیابان گرفته است.

در ایران نیز دقیقاً شاهد همین نبرد طبقاتی هستیم. ده‌ها شکل کارگری، معلمان و بازنشستگان و پرستاران علیه هجوم ضدانسانی و افسارگسیخته حکومت سرمایه‌داران اسلامی دست به مبارزه نفس‌گیری می‌زنند. این جنبه از مبارزه را باید متحدتر و سراسری‌تر کرد و

انواع شبکه‌ها و کانون‌های مبارزاتی باید به یاری
تشکل‌های در میدان بشتابند. با همه تفاوت‌ها
بین این دو کشور از جمله وجود آزادی‌های مدنی،
حق تشکل و احزاب و آزادی بیان در فرانسه و
وجود یک دیکتاتوری عریان در ایران، اما می‌توان
یک وجه مشترک در هر دو جا دید. مبارزه متشکل
و متحد برای عقب راندن دشمن طبقاتی این
وجه اشتراک است. یادمان باشد نهایتاً احزاب
هستند که انجمن‌ها و نهادها و شبکه‌ها را در
یک‌جهت سیاسی متحد می‌کنند و پیروزی را
به سرانجام می‌رسانند. حزبیت را از یاد نبریم.
حزبتان را بخاطر نبرد برای ساختن یک دنیای
انسانی و بهتر انتخاب کنید.

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال